

Ulti Hírek

A Sárospataki Ulti Egyesület ingyenes kiadványa

I. évfolyam, 4. szám

2005. június-augusztus

Mérhető ulti

Ahogy mindenki, úgy az ultisokra is igaz, hogy állandóan újításokat keresnek. Van, aki a licit-táblát bővíti folyamatosan, és négy tizedet, repülőt (surranót), ászos betlit játszik, de van olyan is, aki inkább az esélyegyenlőséget hajszolja. Ez utóbbira vállalkozott hat ulti a széllel és esővel borzolt harmadik júliusi hétvégén Mogyoróskán a zempléni hegyek ölelésében.

Az alapképlet egyszerű: zárjunk ki minden szerencsetényezőt. A minta elleséséhez sem kellett messzire menni, hiszen a bridzsben már régóta létezik az a rendszer, miszerint előre leosztott lapokkal, mégpedig ugyanazokkal játszanak minden asztalon. Nem az egyes asztalok végeredménye a döntő, hanem az, hogy ugyanazon kártyák birtokában ki ért el több játszmapontot. Az elszámolás is egyszerű, aki ugyanabból a lapból több játszmapontot szerzett, mint egy másik társa, az 2:0-ra nyer vele szemben, akik viszont egyforma pontszámmal gazdagodtak, azok egymás ellen 1:1-re végeznek. Ha egy tízasztalos versenyen valamelyik leosztásban hárman 120 pontot, öten 110-et, ketten pedig 90 pontot érnek el, akkor a három legjobb mindegyike 16 pontot kap a lehetséges 18-ból (az egymás elleni döntetlen 2x1 pontot, a többiek legyőzése 7x2-t ér), az öt közepes teljesítő 8-8 ponttal megy tovább a versenyben (4x1 plusz 2x2 pont jár a döntetlenekért, illetve a győzelmekért), míg a két sereghajtó csupán az egymás elleni döntetlenért kap 1-1 pontot.

A bridzs ismerők szerint minél több asztalon folyik egy verseny, annál magasabb rangú. Ezen megállapítás valóságtartalmára visszatérünk még az eredmények ismertetése után, hiszen az a tény, hogy mindössze hatan vágtak neki az úttörő jellegű rendezvénynek, megkönnyítette ugyan az önfeláldozó és rendkívül szorgalmas versenyvezetők dolgát, de nem biztos, hogy elősegítette az abszolút reális eredmény kialakulását.

Az ulti ezen formájában ugyanis jelentős külső segítségre is szükség van, minden leosztáshoz be kell keverni annyi paklit, ahány asztalon játszanak a versenyzők. A bridzsben megszokott „lejátszom, majd továbbadom”-rendszer az ultiiban nemigen működőképes, hiszen míg amott a kézhez kapott lap változat-

lan marad, addig emitt az esetleges többszörös taloncsere alaposan megkeveri a kártyákat – nem csak átvitt értelemben. Versenyvezetőink - *dr. Ablonczy Zoltán* és *Gulybán László* - egész napos működésükből azt a tapasztalatot szűrték le, hogy ha gyökeret ver a rendszer, akkor ahány asztal, annyi bíróra van szükség a zökkenőmentes lebonyolításhoz.

A lebonyolítást (és az utólagos kiértékelést) természetesen nagyban megkönnyíti, hogy létezik egy lapgeneráló program. *Prorok MaRabU Márton* versenypárosító szoftvercsaládjának ad hoc elkészült legújabb tagja kiállta az első próbát. A később belepántalendő, abszolút felhasználóbarát mentési, lépétes és betöltési funkció pedig a statisztikusok minden igényét kielégítheti majd.

De ideje rátérni a versenyre. A hat versenyző összesen 20 fordulót játszott, az ülésrendet is figyelembe véve abszolút körmérkőzéses rendszerben. A végeredmény szempontjából persze nem ez volt a lényeges: az előre meghatározott, sorsolási számokon alapuló párosítás biztosította, hogy mindenki mindenkiel négyszer hasonlítódott össze, vagyis játszott azonos lapokból. A fordulónkénti három leosztás azt jelentette, hogy minden menetben 6-6 pont talált gazdára az egyes párok között, a maximális elérhető pontszám pedig 120 volt.

Azt, hogy senki sem lesz „Top Score”-os, előre sejtettük. Az viszont, hogy a győzelemhez még 60%-ot se kellett teljesíteni, sőt, az, hogy 50% feletti teljesítménnyel nem feltétlenül lehetett a mezőny első felébe kerülni, több, mint meglepő. A mezőny végig együtt haladt és még az utolsó forduló is hozott izgalmakat. Az események további taglalása helyett nézzük a végeredményt:

(folytatás a következő oldalon)

1. Hajdu Imre (Sárospatak) 69 pont 57.5%
2. Pánovics László (Budapest) 67 pont 55.8%
3. Jozaf Csaba (Mezőberény) 66 pont 55.0%
4. Benyovszki Pál (Mezőberény) 61 pont 50.8%
5. Zsiros György (Mezőberény) 56 pont 46.7%
6. Várhomoki Ambrus (Sárospatak) 41 pont 34.2%

Az első forduló mindhárom fronton 3:3-mal zárult. Nem az óvatos játék (ez az egész versenyben messze nem volt jellemző), sokkal inkább az oda-vissza vágás miatt: az egyik partiban a párok egyik fele, a másikban a másik fele vállalt nagyobb kockázatot. Vagy épp fordítva: aki ellen az egyik leosztásban rizikósan játszottak, az ellen a következőben esetleg kevesebb veszélyt vállaltak. Mert ebben az újfajta megközelítésű ultiban nem csak önmagáért játszik az ember, hiszen egy felesleges fiaskó a másik asztal hősiesen védekező párosának a munkáját is tönkretelheti.

Nézzünk egy példát: osztáskor mindkét asztalon erős piros lapokat kapnak az aktuális felvevők. A piros ulti biztosan teljesül, de lehet gondolkozni a 40-100-on is. Az egyik asztalon be is mondják, a másikon azonban nem. Mi történik, ha az első asztalon bukik a 40-100? Ott az adott leosztásban mindenki 0 forintot szerzett, míg a másikon a kevesebbet kockáztató felvevő 40 előnyével könnyen teljesíti az ulti-t és a partit. Ezzel ő 20 forintot kaszált, védői 10-10 forinttal lettek szegényebbek. A két felvevő különbségét természetesen az utóbbi nyeri 2:0-ra, a védőknél pedig páronként ugyanez az eredmény, de az első asztal javára. Hiába hozta ki tehát a maximumot a második asztal védőpárja a lapjaiból, a szomszéd felvevő rizikós játéka őket is sújtotta. Persze, ha sikerül a 40-100 is, akkor meg ők örülhettek volna... Messze nem ilyen tragikus a helyzet, mint ahogy a fenti tehetetlenséget sugárzó mondatok sejtetik. Éppen ezért rendeznek minél több résztvevővel bridsz-versenyeket: a sokat kockáztató játékosok mindenkinek ugyanannyi kárt okoznak, mint hasznot, az időnként rizikót vállalók fiaskója viszont nincs a kelletnél nagyobb hatással a végeredményre. Ennek a lebonyolítási formának is ez a jövője, a legalább tízasztalos versenyek szinte biztosan korrekt eredményt fognak mutatni.

Az itteni végeredmény realitását sem vonja persze kétségbe senki. **Imre** találta meg legjobban az egészséges kockázatot, bár egynémely piros ulti-ját a legtöbben borzadva dobták volna el... **Laci** az

elején eléggé lemaradt, a verseny második felében viszont nagyon ráérezett a ritmusra. **Csaba** ennél is sokkal nagyobb hajrát vágott, az utolsó fordulóban még Imrét is 4:2-re verte. **E sorok írója** néhány rossz döntésének (túl biztonságos játék) és a fent említett tehetetlen pontvesztéseinek következtében csak a tisztes helytállásban bízhatott, ami az 50% elérésével meg is valósult. **Gyuri**, a legfiatalabb játékos néhány túlvállalt partival kezdett, a végére ő is biztonságos lavírozásba fogott. **Ambrus** játéktudását is elismeri mindenki (ezt a verseny utáni kötetlen ultizáson is megerősítette), de a türelmét ő vesztette el legelőször a sokszor értelmetlennek látszó veszített pontjai miatt. Kevés olyan örömbetlilt látni, mint amit ő próbált megjátszani...

A baráti légkör és az egészséges versenyszellem megtette a hatását, jól éreztünk magunkat. Sportultinak neveztük, amit csináltunk, de messze nem biztos, hogy ez a megfelelő név. A bridszben is megkülönböztetik a társasági és a versenyformát, hosszú távon talán ez fog ragadni a mi játékunk különböző alakzataira is, persze csak akkor, ha általánossá válik ez a szerencsét kiküszöbölő lebonyolítási lehetőség. Reméljük a legjobbakat!

Benyovszki Pál

A versenybíró: Csecskedi László (I. Zempléni Ulti CSV)

Csapatban az igazi

Ipar-Viola Kupa ulti csapatverseny, Mezőberény, 2005. június 19.

Ritka kezdeményezésnek lehetett tanúja az a 39 kártyás, aki június harmadik hétvégéjén ellátogatott Mezőberénybe. Az Ipar-Viola Kupa megrendezése nemcsak a felhőtlen szórakozást szolgálta: sok ulti itt és most találkozott először. A szabályok egységesítése, kapcsolatok felvétele és a csapatversenyek rendezési feltételeinek tesztelése volt a szervezők legfontosabb célja; szerencsére mindegyik terén sikerült előrehaladást elérni.

Sajnos az ulti manapság rengeteg, sokszor egymásnak ellentmondó szabályváltozata ismert. A versenyen megpróbáltuk a leginkább elfogadott rendszert összeállítani, ami játszhatónak bizonyult, de nem mindig aratott osztatlan sikert. Természetesen egyetlen elfogadott szabályrendszer bevezetéséhez mindenkinek kompromisszumkésznek kell lennie, ami gyakran megoldhatatlan feladatnak tűnik... Kevés forduló volt, ahol valamilyen renonsszal kapcsolatos vita ne akadt volna, a legtöbb esetben nem valamelyik játékos figyelmetlenségéből, hanem az eltérő szabályértelmezésekből adódóan. Szerencsére a problémák nagy része viszonylag hamar megoldódott. A kapcsolatok is ígéretesen alakulnak: a Békés megyei csapatok mellett Pest, Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyék zslugásait láthattuk vendégül. Az ulti barátság erősítését mi sem szolgálhatta volna jobban, mint az, hogy három hiányosan érkezett csapat is Békés megyei vendégjátékosokkal egészülve vágott neki a küzdelmeknek. Bátran állíthatjuk, hogy mindenki maradéktalanul jól érezte magát, amit a finom ebéd, az alacsony nevezési díj és az első három helyezett csapat, illetve az A-, B- és C-játékosok versenyének egyéni győztesei által haza vitt díjak csak fokoztak.

A lebonyolítás is kiállta a próbát, ehhez persze rendkívüli mértékben hozzájárult a *Prorok Márton* által kifejezetten erre a célra kifejlesztett számítógépes párosító program. Az időnként zavartan tévelygő versenyzők jövőbeni megsegítése okán azonban még egyértelműbbé kell tennünk, ki kivel (és milyen ülés-sorrendben) játszik - vagy a kártyásoknak kell több együttműködést mutatniuk...

De lássuk a tényszerű végeredményt! Nagy örömünkre a kisebbségben lévő Békés megyei csapatok egyike nyerte az első alkalommal megrendezett verseny kupáját. Fejtet kell hajtánunk azonban a sárospataki ulti előtt is, akik pedig a másik két érmes helyet szerezték meg. A lebonyolítás során három-három csapat küzdött egymással minden fordulóban, az A-játékosok az A-játékosokkal, a B-játékosok a B-játékosokkal, a C-játékosok a C-jaté-

kosokkal. Az egyes asztalok győztesei 3, a másodikok 2, az utolsók 1 pontot kaptak, így a csapatok legalább 3, legfeljebb 9 ponttal lehetnek gazdagabbak fordulónként. Mivel a 13-as létszám nem osztható hárommal, fordulónként egy csapat pihenhetett és kibicelhetett; a 13 forduló alatt mindenkire rákerült a sor. A végső sorrend:

- 1. Kondor - Kondoros-Orosháza - 91 pont**
(Bereczki András, Opauszki György, Opauszki János)
- 2. Sárospatak I. - 90 pont**
(Várhomoki Ambrus, Fakla Gábor, Szépréti László)
- 3. Sárospatak II. - 87 pont**
(Gyöngyösi Géza, Tóth Ferenc, Viczmándi Ferenc)
- 4. Kisvárdai II. - 85 pont**
(Heuer Ferenc, Bacskai Gyula, Varga Béla)
- 5. Viola - Mezőberény - 83 pont, 66 Ft**
(Benyovszki Pál, Jozaf Csaba, Prorok Márton)
- 6. Tiszabercel - 83 pont, 34 Ft**
(Varga Ferenc, Stekli Gyula, Mészáros Lajos)
- 7. Kisvárdai I. - 82 pont**
(dr. Szabó Imre, Szarvas János, Nagy László)
- 8. Sárospatak III. - 80 pont**
(Tóth Zoltán, Somossy László, Palkó László)
- 9. Péteri - 79 pont**
(Vizi Béla, Kovács László, Vizi Valéria)
- 10. Békéscsaba - 78 pont**
(Hermecezi Csaba, Bjelik Csaba, Csongrádi József)
- 11. Cegléd - 77 pont**
(Kiss Béla, Szarka Béla, Dobos Gábor)
- 12. Berényi Ászok - Mezőberény - 75 pont**
(Kelemen Gyula, Zsíros György, Babinszki János)
- 13. Miskolc-Dél - 73 pont**
(Sztupjár Károly, Kádas Mihály, Kakuk Sándor)

Az esetleges holtversenyeket a több szerzett forint döntötte el.

Az A-, B- és C-játékosok különversenyének győztesei *Várhomoki Ambrus* (Sárospatak, 33 pont), *Tóth Ferenc* (Sárospatak, 31 pont) és *Nagy László* (Kisvárdai, 31 pont)

ÚJRA CSAPATVERSENY - MISKOLCI SIKERREL

I. Zempléni Ulticsapat-verseny - Sárospatak, 2005. augusztus 27.

Az előzetes nevezések megfelelően 12 csapat vett részt az I. Zempléni Ulticsapat-versenyen. A hagyományoknak és a logikának megfelelően három fős alakulatok mérték össze tudásukat és szerencsésüket Sárospatakon, a Somossy Koccintóban. Ahogyan az várható volt, a patakiak alkották a legnagyobb közösséget, hiszen öt csapatuk nevezett. Tiszabercelről két, Mezőberényből, Miskolcra és Bócsra egy-egy csapat indult. Nyíregyházáról - a rendszerünkben új résztvevőként - a Sarnek Béla vezette Solexis Kft illetve az Ertel István csapatvezetésével érkezett USB csapata adta le nevezését az augusztus 22-i nevezési határidőig. A verseny 12 fordulóból, fordulónként 12 leosztásból állt. Az asztalok eredményeit 4-2-0 rendszerben számoltuk el. A versenykiírást a Sárospataki Ulti Egyesület 2005. július 26-i közgyűlésén fogadták el.

A verseny előtt, Dr. Hörcsik Richárd, a térség országgyűlési képviselője köszöntötte a 36 résztvevőt, sikert kívánva mindenkinek. Tekintettel arra, hogy a versenykiírást mindenki időben kézhez kapta, Hajdu Imre a szervezők nevében csak arra szorított, hogy nyomatékosan felhívja a játékosok figyelmét a csendes teljesítések elszámolására, illetve a renoncok lehetőség szerinti elkerülésére.

Az első forduló szokásos tapogatózó lépései után hamar nyilvánvalóvá vált, hogy a miskolciak ki szeretnék köszörülni a mezőberényi utolsó helyezésük okozta csorbát, az ötödik fordulóhoz már nyolcpontos előnnyel érkeztek. Mint ahogyan Kádas Mihály fogalmazott a szünetben, igen jól sikerült a nyári igazolásuk, hiszen a harmadik asztalon játszó Patócs Béla szerepeltetése aranyat érhet (mint esére kiderült, igaza is lett).

A második szakaszban azonban megtört a lendületük és az egyenletes teljesítményt nyújtó mezőberényi Viola a tizedik fordulóban átvette a vezetést. Az utolsó forduló rendkívüli izgalmakat hozott, hiszen az első három helyen álló csapat mérkőzött egymással. A miskolciak 83 ponttal álltak akkor az első helyen, őket a Pataki Kaszinó és Viola együttese követte 77-77 ponttal. Ez azt jelentette, hogy bármelyik csapat megszerezhetette a zempléni első ulticsapat-bajnoka címet. A második asztalon fejeződött be először a játék, ahol Kádas Mihály 4, Hajdu Imre 2 pontot szerzett, Benyovszki Pál pedig pont nélkül zárta az utolsó fordulót. Az első asztalt hiába nyerte Várhomoki Ambrus, Sztupjár Károly második helye a győzelmet jelentette Miskolc-Dél csapatának. Egész napi kiemelkedő teljesítményét megkoronázva Patócs Béla a harmadik asztalon ismét nyert, így nem lehetett kérdéses, hogy a mai napon Miskolc-Dél volt a legjobb.

Az élen állókat végig nyomás alatt tartotta és dicséretesen küzdött az éremért Tiszabercel I-es csa-

pata és a sárospataki Herafsó. Végül utóbbiak futottak be a negyedik helyre az utolsó fordulóban megelőzve a bercelieket. A csapatverseny végeredménye:

- 1. Miskolc-Dél - 91 pont**
(Sztupjár Károly, Kádas Mihály, Patócs Béla)
- 2. Pataki Kaszinó - 83 pont**
(Várhomoki Ambrus, Hajdu Imre, Tóth Ferenc)
- 3. Viola - Mezőberény - 79 pont, 90 Ft**
(Jozaf Csaba, Benyovszki Pál, Zsiros György)
- 4. Herafsó - Sárospatak - 79 pont, 52 Ft**
(Tóth Zoltán, Somossy László, Kovács Csaba)
- 5. Tiszabercel I. - 76 pont**
(Varga Ferenc, Stekli Gyula, Szántó András)
- 6. USB - Nyíregyháza - 74 pont, 35 Ft**
(Ertel István, Valkó Krisztián, Vitai Tamás)
- 7. Solexis Kft - Nyíregyháza - 74 pont, -56 Ft**
(Sarnek Béla, ifj. Sarnek Béla, Farkas László)
- 8. Émász - Sárospatak - 71 pont**
(Szépréti László, Gyöngyösi Géza, Viczmándi Ferenc)
- 9. Pataki Bástya - 64 pont**
(Szava Sándor, Pintér Gábor, Palkó László)
- 10. Pataki Ászok - 60 pont**
(Tóth István, Thúry Gábor, Butkai János)
- 11. Hernád - 59 pont**
(Varga Béla, Bódi Mónika, Csuka Miklós)
- 12. Tiszabercel II. - 54 pont**
(Mészáros Lajos, Molnár Mihály, Száraz László)

Az A-, B- és C-játékosok különversenyének győztesei Tóth Zoltán (Sárospatak, 34 pont), Hajdu Imre (Sárospatak, 30 pont) és Patócs Béla (Miskolc-Dél 39 pont) lettek.

Feltétlenül meg kell említenünk a versenyen szereplő két ifjúsági korú játékos - Zsiros György, Mezőberény és Kovács Csaba, Sárospatak) teljesítményét. Mindketten a harmadik asztalon szerepeltek. Gyuri 4 győzelemmel, 6 második és 2 harmadik hellyel 27 pontot szerzett. Csaba abszolút biztonsági játékot bemutatva az egy győzelme mellé 9 (!) második helyet szerzett a két harmadik helye mellé.

